

Nr 521.

Av herrar **Osberg** och **Olsson** i Berg, *i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 210, angående försäljning av vissa kronoegendomar och upplåtande av lägenheter från sådana egendomar.*

I proposition nr 210 angående försäljning av vissa kronoegendomar och upplåtande av lägenheter från sådana egendomar föreslås, bland annat, under punkt 41 försäljning av hemskitet eller huvudgården av kronoegendomen $\frac{3}{4}$ mantal Lyse nr 1 Övre i Lyse socken av Göteborgs och Bohus län.

Av propositionen (sid. 103—104) inhämtas, bland annat, att egendomen av uppskattningsmännen saluvärderats till 23,500 kronor med förköpsrätt för arrendatorn Vilhelm Andersson. Sedan ladugård och spannmålsbod nyårsnatten 1928 nedbrunnit, föreslogo uppskattningsmännen, att priset skulle förbliva oförändrat, men arrendatorn berättigas att lyfta brandstodsbeloppet 10,500 kronor såsom ersättning dels för mistning av byggnaderna till arrendetidens utgång den 14 mars 1929 dels för de olägenheter i övrigt, som vore eller bleve en följd av eldsvådan. Därefter inhämtade emellertid domänstyrelsen under hand av domänintendenten, att de brunna byggnaderna, i det skick de befunno sig vid branden, endast skulle ha ägt ett värde av tillhoppa 5,300 kronor och föreslog styrelsen därför försäljningen så, att arrendatorn skulle betala det ursprungligen beräknade saluvärdet 23,500 kronor minus sagda belopp 5,300 eller 18,200 kronor. Departementschefen har följt sistberörda förslag — hänsyn har, yttrar departementschefen, vid fastställande av denna köpeskilling tagits till skiftets "i anledning av de nedbrunna byggnaderna minskade värde".

Vad först angår frågan om de brunna byggnadernas värde, så synes det ej billigt, att detta i förevarande fall uppskattas på sätt domänstyrelsen gjort. Det får visserligen medgivas, att byggnaderna med hänsyn till sin beskaffenhet varit något väl högt försäkrade. Men man måste givetvis taga i betraktande, att byggnaderna dock hade ett visst "bruksvärde", och det torde närmast vara detta, som bör vara utslagsgivande, då det gäller att bedöma i vad mån gården på grund av branden minskat i värde. En skälig uppskattning av detta bruksvärde torde leda till ett belopp av omkring 8,000 kronor. Vidare torde det uppenbarligen icke vara annat än billigt, att, om — såsom i propositionen föreslås — arrendatorn enligt köpeavtalet icke skall äga "utbekomma någon ersättning för genom den timade eldsvådan honom tillskyndade förluster eller olägenheter eller påfordra uppförande genom kronan av nya byggnader i stället för de nedbrunna",

hänsyn också tages till denna omständighet vid köpeskillingens bestämmande. Arrendatorn har ju dock en obestridlig rätt i nyssberörda avseende och denna bör väl då också uppskattas till något värde; det torde vara lågt räknat, om detsamma upptages till 500 kronor. Under nu sagda förutsättningar, vilka torde vara överensstämmande med rättvisa och billighet, skulle alltså köpeskillingen böra bestämmas till (23,500—8,000 — 500 =) 15,000 kronor i stället för i propositionen upptagna 18,200 kronor.

Under återopande av det anförda föreslås,

att det till kronoegendomen $\frac{3}{4}$ mantal Lyse nr 1 Övre i Lyse socken av Göteborgs och Bohus län hörande hemskiftet om 18,907 hektar må försäljas till arrendatorn Vilhelm Andersson för en köpeskillning av 15,000 kronor att erläggas med en sjättedel vid tillträdet den 14 mars 1929 och en sjättedel den 14 mars varje av nästföljande fem år samt under villkor i övrigt, att köparen ej äger bekomma någon ersättning för genom den timade eldsvådan honom tillskyndade förluster eller olägenheter eller påfordra uppförande genom kronans försorg av nya byggnader i stället för de nedbrunna, att skiftet försäljes i det skick det vid tillträdet befinnes, att köpeskillingen erlägges till länsstyrelsen i länet, att köpebrev utfärdas så snart första sjättedelen av köpeskillingen erlagts och köparens skuldförbindelse å återstoden därav avlämnats, att skiftet i jordeboken upptages under titel allmänt frälse, att köparen svarar för de å skiftet för tiden efter tillträdesdagen belöpande onera och utskylder, samt att köparen ensam vidkännes alla med lagfart å fånget samt andra med köpet förenade utgifter ävensom kostnaderna för in-teckning i fastigheten till säkerhet för berörda skuldförbindelse.

Stockholm den 12 april 1928.

Oscar Osberg.

Cornelius Olsson.